

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.000
Letna naročnina L. 2.000
Letna inozemstvo L. 3.000
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XVII. - Štev. 25 (850)

Gorica - četrtek, 17. junija 1965 - Trst

Posamezna številka L. 50

Dve sto let praznika Jezusovega Srca

Liturgični praznik presv. Srca Jezusovega je bil uveden 6. februarja 1765, ko je papež Klement XIII. na prošnjo poljskih škofov in rimske bratovščine presv. Srca Jezusovega dovolil mašo in oficij Srca Jezusovega na njihovem področju. Ker se je pa češčenje presv. Srca Jezusovega hitro širilo na vse strani in kmalu zajelo ves svet, je že papež Pij IX. ta praznik raztegnil na vso Cerkev.

V spomin na to dvestoletnico je sveti oče Pavel VI. izdal apostolsko pismo »Investigabiles divitias Christi«, iz katerega povzemamo najvažnejše odstavke, da se bomo znali ravnati. Tako piše papež: »Narajajoče češčenje presv. Srca Jezusovega v teh zadnjih letih je postavilo v toplo svetlo luč nedoumljivo bogastvo Kristusovo« (Ef 3, 8), ki je priteklo iz prebdenega srca božjega Odršenika, ko je s smrtjo na križu spravljal z Očetom ves človeški rod. Od tod so za Cerkev dozoreli silno razveseljivi sadovi.

Zato želimo in hočemo, da vi, častiti bratje, škofje božje Cerkve, in vam poverjeno ljudstvo ob tej priložnosti vredno in primerno proslavite spomin ustanovitve tega praznika in sicer tako, da čim bolj primerno in tehtno razložite vsem slojem vernikov globoki duhovni nauk o neskončnem zakladu ljubezni Srca Jezusovega in da določite posebne načine, s katerimi naj se bolj in bolj spodbudi pobožnost do tega nad vse pomembnega češčenja z namenom, da bi vsi verniki, prevzeti novega duha, izkazovali temu božjemu Srcu dolžno češčenje, z največjo golednostjo zadoščevali za vsakovrstne grehe in naravnali vse svoje življenje po rešnični ljubezni, ki je »spolnitev postave« (Riml 13, 10).

Ker je namreč presv. Srce Jezusovo »zareče ognjišče ljubezni« znamenje in prava podoba tiste večne ljubezni, s katero je »Bog svet tako ljubil, da je dal svojega edinoročnega Sina« (Jan 3, 16), smo trdno prepričani, da bodo spominske pobožnosti veliko pripomogle k globljemu raziskovanju in razumevanju bogastva božje ljubezni; prav tako zaupno pričakujemo, da bodo verniki iz tega črpali največjo moč za temeljito vskladitev življenja z evangelijem, za skrbno poboljšanje navednosti in spolnjevanje predpisov božje postave.

Predvsem pa želimo, da se presv. Srcu Jezusovemu, čigar najodličnejši dar je presveta Eucharistija, izkazuje vse večje češčenje z udeleževanjem pri vzvišenih eucharističnih skrivnostih.

V eharistični žrtvi se namreč daruje in uživa isti naš Zveličar, ki »vedno živi in prosil za nas« (Hebr 7, 25), čigar Srce je odprla vojaška sulica in je izlil val dragocene krvi in hkrati vode na človeški rod. Razen tega v tem čudovitem vrhuncu in središču vseh zakramentov okušamo duhovno slast na njegovem izviru, in se obnavlja spomin tiste vzvišene ljubezni, katero je Jezus pokazal v svojem trpljenju (S. Tom. Opusculum 57). Zato je nujno potrebno, da uporabimo besede sv. Janeza Damaščanskega: »...da pristopimo k njemu z gorečo željo... da ogenj naše želje, ko se razžari na žerjavici, sežge naše grehe, razsvetli naša srca in se v stiku z božjim ognjem tako razžarimo, da postanemo čisto božji« (De fide orthod. 4, 13; P. G. 94, 1150).

To se nam zdi najbolj pripraven način, da se češčenje presv. Srca, ki je pri nekaterih — to z žalostjo rečeno — nekoliko popustilo, od dne do dne bolj razcvete in da ga vsi smatrajo za odličien in preskušeni način prave pobožnosti, ki ga ta naš čas, zlasti po predpisih II. vaticanskega zbora, nujno zahteva do Jezusa Kristusa, »Kralja in središča vseh src, ki je glava telesu, Cerkvi; on je začetek, prvorojenec od mrtvih, da med vsemi zavzame prvo mesto« (Kol 1, 18).

Ker pa sveti vesoljni zbor toplo priporoča pobožne vaje krščanskega ljudstva, zlasti če se opravljajo po naročilu

apostolskega sedeža (Konst. o sv. bogoslužju št. 13), se zdi, da je potrebno to pred drugim govoriti, saj je ta pobožnost brez dvoma, kakor smo zgoraj opozorili, vsa v tem, da se Jezusu Kristusu izkazuje pravilno češčenje in se mu daje zadoščanje ter se na skrivnost presvete Eucharistije najtesneje oslanja, iz katere izhaja kakor iz drugih opravil svetega bogoslužja tisto posvečenje ljudi v Kristusu in slava božja, za katero kot za svojim ciljem teži vse drugo delovanje Cerkve (prav tam št. 10).

Goreče torej želimo, da bi proslave, ki jih boste napovedali, kar največ doprinesle k trajnemu napredku krščanskega življenja, prosimo na vas najboljše darove nebeškega Odršenika ter v znak naše ljubezni podeljujemo vam, častiti bratje, vsem duhovnikom, redovnikom, družinam in vernikom, ki so izročeni vaši skrbi, iz srca apostolski blagoslov.

Dano v Rimu, pri Sv. Petru, dne 6. februarja 1965, v drugem letu našega pontifikata.

Papež Pavel VI. »

Kadar se država vtika v zadeve Cerkve

Kot znano, je bil imenovan škof Franc Tomašek za novega apostolskega administratorja praške nadškofije. Msgr. Tomašek je bil posvečen v škofa leta 1949, toda vlada mu je preprečila, da bi lahko vršil svoje škofovske dolžnosti. V zadnjih letih je bil upravitelj župnije v Moravski Huzovi. Kadar je prihajal v Rim, je pa prisostvoval koncilu kot koncilski oče in vlada ga je pošiljala nanj kot škofa.

Praško nadškofijo je vodil kot kapitularni vikar Anton Stehlik. Po imenovanju apostolskega administratorja je funkcija kapiteljskega vikarja prenehala. Anton Stehlik je hotel vladati praško nadškofijo naprej kot generalni vikar škofa Tomaška, in tudi češkoslovaška vlada je bila naklonjena tej rešitvi, kajti Anton Stehlik je član gibanja katoliških duhovnikov za mir, t.j. gibanja, ki ga pospešuje rdeči režim. Kaj predstavlja to gibanje, vsi vemo.

Novi apostolski administrator pa se je upri tej rešitvi. Zato je bil Anton Stehlik imenovan za predstojnika kapitlja v katedrali, s čemer nima nobene oblasti pri vladanju škofije. Po starem privilegiju pa ta naslov daje pravico do avtomatičnega dostojanstva prelata Njegove svetosti, zato je bilo potrebno, da mu je dal to imenovanje sveti oče.

To je bil razlog, da je msgr. Stehlik prispel dne 23. aprila letos skupno s škofom Tomašekom v Rim. Msgr. Tomašek je prišel, da se je udeležil del koncilске komisije za semenišča, katere član je, a msgr. Stehlik zato, da je prejel od papeža odlok o svojem novem imenovanju.

Ko se je dne 10. maja vrnil v Prago, ga je skupno z duhovnikom Janezom Mara sprejel predsednik češkoslovaške republike Novotny. Oba duhovnika sta izročila predsedniku v imenu gibanja katoliških duhovnikov za mir pozdravno poslanico ob priliki proslave 20-letnice osvoboditve dežele.

Tito v Vzhodni Nemčiji

Po obisku na Češkoslovaškem se je jugoslovanski predsednik Tito odpravil v Vzhodno Nemčijo, s katero vzdržuje diplomatske odnose od leta 1957. Zaradi tega je Zahodna Nemčija prekinila odnose z Jugoslavijo.

Kakor že v Pragi tako je tudi v Berlinu šlo za potrditev dosežene sprave med Beogradom in ostalimi državami socialističnega tabora. Kakor Novotny, tako je tudi Walter Ulbricht zelo pristransko s poljubom

Kot znano, so bile zadnje nedelje volitve na Goriškem za pokrajinski svet in vse občinske svete.

Slovinci so pri teh volitvah kot že ob prejšnjih priložnostih nastopili samostojno pod znakom lipove vejice. Razveseljivo je, da so povečali število glasov tako v goriški občini kot v pokrajini ter tako dokazali, da znajo biti zvesti svojemu poreklu ter svojemu demokratičnemu prepričanju.

V goriški občini je lista z lipovo vejico l. 1964 prejela 1841 glasov, letos pa 1918. Tako bodo v bodoče v goriškem občinskem svetu kot do sedaj trije zastopniki Slovenske demokratske zveze predstavljali slovensko manjšino.

V goriški pokrajini pa je slovenska lista napredovala od 2.920 na 3.112 glasov. Zagotovila si je kot do sedaj enega zastopnika, ki bo na podlagi rezultatov dr. Martin Kranner.

sprejel nekdanjega fašističnega krvnika »izdajavca delavskega razreda«. Časopis so ob tej priliki prinesli obširna poročila o Titovem življenju. Popolnoma pa so zamlotali obdobje 1945-1953, ko je bil Beograd izobčen iz socialističnega tabora.

Istočasno s Titovim obiskom v Vzhodni Nemčiji pa so hrvaški ustašci izvedli atentat na jugoslovanskega konzula v Münchenu Klariča, ko se je peljal z avtomobilom na neko prireditev ob Bodenskem jezeru. V pljuča so ga zadeli trije strelci iz samokresa. V začetku je bilo njegovo stanje zelo resno, toda po operaciji se njegovo stanje vidno boljša.

Uradno jugoslovansko časopisje je atentat na konzula Klariča komentiralo kot protijugoslovansko dejanje ter pri tem namigovalo na popustljivost zahodnonemških oblasti do ustašev, ki bivajo v Nemčiji.

Velike poplave v Jugoslaviji in na Bavarskem

Vse področje Donave v Jugoslaviji je v veliki nevarnosti zaradi poplav. Ze dvajset dni se vojaštvo in prostovoljci borijo, da preprečijo najhujše. A povsod se jim to ni posrečilo. Na mnogih mestih je Donava predrla nasipe in prišlo je do hudih poplav. V Novem Sadu so morali izprazniti en del mesta, ker je Donava predrla Zajčji nasip. Na področju Bačke Palanke se 14.500 mobiliziranih ljudi trudi, da z drugim nasipom rešijo mesto pred poplavo. V Osijeku je voda udrla v živalski vrt, kjer so ostale samo še velike zveri kot levi, leopardi in tigri, ki so vpriči nevarnosti skoraj podivjali. V primeru skrajne nevarnosti je dan ukaz, da živali postrelijo. Zelo kritičen je položaj v Baranji. V Apatinu so izselili vse prebivalstvo in ga trenutno namestili po železniških vagonih.

O velikih poplavah poročajo tudi iz Bavarske. Donava je narasla za pet metrov nad normalno raven. V mestu Passau krožijo po ulicah s čolni. Do sedaj so tri osebe izgubile življenje. Rečna plovba je prekinjena in na tisoče hektarjev zemlje je pod vodo. Vsled velikih krdel miši, ki jih je voda pregnala, grozi epidemije. Tudi v Avstriji so vode narasle in nad 33.000 hektarjev zemlje je pod vodo.

Po zadnjih poročilih so poplave zajele tudi Hrvaško, kjer je Drava prekorčila bregove in poplavlila mesti Osijek in Vukovar. Oblasti so bile prisiljene objaviti obsedno stanje.

Slovinci na Goriškem so pri volitvah utrdili svoj položaj

Na deželi je položaj v treh slovenskih občinah ostal nespremenjen.

Občina Števerjan bodo še naprej upravljali možje, izvoljeni na listi z lipovo vejico. Ta lista je prejela 258 glasov (l. 1961 254), lista občinske enotnosti pa 185 glasov (15 glasov manj kot leta 1961).

V Sovodnjah je zmagala lista občinske enotnosti (združeni socialisti in komunisti). Prejela je 514 glasov (leta 1961 619). Demokratična lista Slovencev z lipovo vejico je dobila 358 glasov (17 glasov manj kot l. 1961).

Enako je zmagala lista občinske enotnosti v Doberdolu. Prejela je 325 glasov, lipova vejica pa 262. Naj poudarimo, da je uspeh lipove vejice zelo velik, saj se je prvič ta lista tako zelo približala socialkomunistični koaliciji in jo začela ogrožati.

POLOŽAJ V GORISKI POKRAJINI

Na pokrajinskih volitvah so letos komunisti napredovali za 2,1 odstotek, demokratični socialisti (Saragat) za 3,7%, liberalci za 1,9 odstotkov in Slovenska demokratska zveza za 0,2%. Nazadovali pa so krščanski demokrati za 4,6%, Nennijski socialisti za 3,1% in novofašisti (MSI) za 1,3%.

Prejeli so: krščanski demokrati 35.415 glasov, komunisti 21.861, demokratični socialisti 9.645, Nennijski socialisti 6.611, liberalci 4.858, MSI 4.705, Slovenska lista 3.112, ter socialisti proletarske enotnosti 2.943.

Od 24 sedežev bodo imeli kršč. demokrati 10 (l. 1961 11), komunisti 6 (6), Saragatovi socialisti 2 (2), MSI 1 (1), liberalci 1 (1), Slovenci 1 (1), Nennijski socialisti 2 (2) ter socialisti proletarske enotnosti 1 (0).

Saragat pri Pavlu VI.

Predsednik italijanske republike Saragat je v preteklem tednu bil na uradnem obisku v Vatikanu. Za obisk je vladalo veliko zanimanje predvsem zaradi nejasnega zadržanja nekaterih italijanskih političnih osebnosti (zlasti socialistov) do lateranskih pogodb, ki je prišlo do izraza ob prepovedi rimske kvesture glede predvajanja Hochhutove drame »Vikar«, v kateri se očita Piju XII. popustljivost do nacifašizma. Med polurnim razgovorom sta se predsednik Saragat in Pavel VI. dotaknila tudi tega vprašanja, kar je razvidno tudi iz njenih javnih nagovorov.

Pavel VI. je na primer takole dejal: »Ta medsebojna dopolnitev med versko in domovinsko zavestjo je naša zgodovinski, pravni in duhovni izraz v lateranskih pogodbah, v katerih so v posrečeni obliki začrtani odnosi med Sveto stolico in italijansko državo v obojestransko zadovoljstvo in korist. Te pogodbe so se tudi med zadnjo vojno izkazale kot pozitiven element stabilnosti in dragocen moralni doprinos k narodni obnovi.«

Predsednik Saragat je v svojem odgovoru dejal: »Vaša svetost je omenila doseženo ravnovesje med tradicionalnim verskim prepričanjem italijanskega naroda ter njegovo gorečo domovinsko ljubezni-

V GORISKI OBCINI

Krščanski demokrati so zgubili 2 sedeža od 20, katere so imeli do sedaj. Prejeli so 35.415 glasov (l. 1961 37.579). Tako so padli od 47,1% na 41,5%.

Komunisti so napredovali od 7,6% na 8,5%. Prejeli so 2.311 glasov (l. 1961 2.039). Ohranili so 3 sedeže.

Zelo so napredovali liberalci in demokratični socialisti.

Liberalci so narasli od 1.254 na 2.788 glasov (4,7% - 11%) ter pridobili 2 sedeža (2 - 4), demokratični socialisti pa so pomnožili število glasov od 2.891 na 4.038 (zanje so glasovali tudi republikanci). Imajo 6 sedežev mesto prejšnjih 4 (10,7% - sedaj 14,9%).

Nennijski socialisti so rahlo nazadovali (2.196 - 2.028; 8,2% - 7,5 odstotkov), ohranili pa so 3 sedeže. Neofašisti pa so utrpeli precejšen neuspeh. Prej so imeli 5 sedežev, sedaj le 3 (l. 1961 so prejeli 3.432 glasov, sedaj 2.488; v procentih 12,8 - letos 8,9).

Komunisti ponujajo roko

Osrednji odbor italijanske komunistične partije je z večino odobril dokument »o problemih enotnosti italijanskega delavskega in socialističnega gibanja«, ki ga je pripravila posebna partijska komisija.

V tem dokumentu komunistična partija predlaga združitev vseh italijanskih političnih sil v enotno delavsko partijo. Poziv velja predvsem socialistom in stranki proletarske enotnosti.

Nenni je na poziv odgovoril, da se načelno sicer strinja z njegovo koristnostjo, toda potrebno bo še mnogo časa in razčiščenj, predno bo mogoče ta cilj uresničiti, ki ga tudi socialistična stranka zamen zasleduje že 50 let.

To ravnovesje je zaščiteno v republikanski ustavi, ki priznava suverenost in neodvisnost države in katoliške Cerkve, vsake v svojem območju, ter sprejema lateranske pogodbe.

Ta javna potrditev veljavnosti lateranskih pogodb je po mnenju opazovavcev posledica uradnega srečanja med poglavarjem italijanske države ter poglavarjem katoliške Cerkve, ki je bilo zelo iskreno in prisrčno. Pri tem naj omenimo visoki čut spoštljivosti, ki ga je pokazal predsednik Saragat, ko se je ob obisku grobnice sv. Petra prekrizal z blagoslovljeno vodo in pokleknil pred Najsvetejšim. Ob tej priliki sta si oba poglavarja izmenjala darila: Pavel VI. je daroval italijanskemu predsedniku dvanajst zvezkov katoliške enciklopedije, ta pa svetemu očetu umetniški kelih iz 16. stoletja.

Semenišče za zapoznele poklice

V Rottenburgu v Nemčiji je apostolski nuncij Bafille blagoslovil zavod za zakasnele poklice. V zavodu je že 110 mladih mož, ki nimajo potrebnih srednješolskih študijev in ki jih bodo dovršili v tem zavodu. Dosedanji študijski uspehi dajejo lepe upe, da bo iz tega zavoda izšlo mnogo dobrih duhovnikov.

Evharistični kongres v Pizi

Mesto Piza je že zapisalo slavne strani zgodovine v svojem dvanajsetem stoletju. Krasnini spomenikom arhitekture in slikarstva se je pridružila še posebna znamenitost poševnega stolpa. Če so zgodovinski spomeniki veličastni, ni pa nič manj veličastno tudi duhovno bogastvo pizanskega ljudstva. V cerkvi sv. Pierina van bodo Pizani ponosno kazali stopnice v cerkveni kripti, kjer je skoro pred dva tisoč leti pristala ladja, ki je pripeljala v Pizo sv. Petra. V veličastni cerkvi »dei Cavalieri« so po stenah razobešene zastave, ki so jih Pizani pridobili v križarskih vojnah s Turki. Skoro v vsaki ulici boš te našli naleteli na cerkev in tudi po več cerkva v eni sami ulici. Lepo je število samostanov, zlasti ženskih s strogo klavzuro. Imenu svetniškega kardinala Mafija, učenjakov Galilea in Tognola, se pridružujejo vedno novi in novi.

A te dni je Piza dodala nove strani svoji slavni zgodovini. Od 6. do 13. junija je bil v Pizi XVII. vsedržavni evharistični kongres. Dobro pripravljeno je pizansko ljudstvo sprejelo te blagoslovljene dni. Po vseh farnih cerkvah so se od začetka leta dalje vršili sv. misijoni, ki so privabili k poslušanju božje besede veliko vernikov. Otvoritev kongresa je bila v nedeljo, 6. junija. Ze ta dan je prišlo v Pizo mnogo romarjev iz vseh krajev Italije in tudi iz drugih držav. Mnogi so se utaborili kar pod šotori, ki so jih postavili na obsežnem »Prato dei miracoli« okrog stolnice. Pizanski skavti so poleg mestne policije skrbeli za red in delili med romarje hrano in pijačo. Vse je poteklo v največjem redu.

Evharistični kongres se je vršil pod geslom »Emanuel - Kristus med nami«. Vse dni je bilo izpostavljeno Najsvetejše v baptisteriju, ki je na »Trgu čudežev«, stavba zase, kakor sta stavbi zase veličastna stolnica ter poševni stolp.

SV. OČE V PIZI

Najbolj veličasten in za pizansko ljudstvo gotovo nepozaben dan je bil četrtek, 10. junija, ko je prišel na kongres sam sv. oče Pavel VI. To je bilo že peto potovanje sv. očeta izven Vatikana.

Silno je bilo navdušenje stotisočglave množice ob mimohodu sv. očeta vzdolž Arna in ulice Sv. Marije do stolnice. Ob 15.30 je sv. oče stopil v Rimu na letalo, ki ga je čez dobro uro pripeljalo na pizansko letališče. Z njim v letalu so bili še kardinali Cicognani, Traglia, Bea, ravnatelj dnevnika »Osservatore Romano« Manzini, poslanik pri Sv. stolici Del Balzo in dvanajst gojencev papeževih rimskih zavolov, katere je hotel sv. oče imeti poleg sebe na tem potovanju.

Na pizanskem letališču je visokega gosta pozdravila z vsemi častmi 46. letalska brigada. Sv. oče in njegovo spremstvo so poleg pizanskega nadškofa msgr. Comozza in drugih cerkvenih dostojanstvenikov sprejeli tudi najvišje mestne oblasti z ministrskim predsednikom Morom in ministrom Andreottijem na čelu.

Sv. oče se je s kratkim govorom zahvalil za sprejem, nakar je odšel v votivno kapelo, nedaleč od letališča, kjer se je poklonil spominu 13 častnikov, ki so padli v Kinduju v Kongu. V odprtem avtu je nato sv. oče po 3 kilometre dolgi poti preko vsega mesta dosegel pizansko stolnico. Med potjo je na trgu Guerazzi odkril ploščo na hiši znanstvenika in zgledega katoličana Tognola. Med neizmernim navdušenjem množic je dospel do stolnice, kjer je stopil iz avta in peš šel v baptisterij (krstilnico). Tu se mu je pizanski nadškof Comozzo iskreno zahvalil za izredno pozornost, da je hotel biti osebno navzoč na tem veličastnem prazniku.

Na stopnišču pred vhodnimi vrati pizanske stolnice je bil postavljen oltar, kjer je sveti oče opravil sveto mašo. Ob evangeliju je izrekel prisrčne besede očetovske ljubezni, ki želi le eno, da bi vsi otroci doumeli, kaj pomeni evharistični kruh za življenje. Gamljiv je bil trenutek svetega obhajila. Sv. oče je sam obhajal na stotine oseb in posebno še bolnikov, ki so jih pripeljali na trg pred stolnico. Po sv. maši je sv. oče odšel v nadškofjski palači, kjer je sprejel cerkveno in svetno gospodstvo, nakar je še enkrat z balkona palače podelil tisočglavi množici apostolski blagoslov. Pred odhodom s pizanskega letališča je vsem članom letalca 46. brigade podelil spominsko kolajno.

ZAKLJUČEK KONGRESA

V nedeljo, 13. junija se je pizanski evharistični kongres slovesno zaključil. Stotisočim vernikom so se pridružili novi iz vse Toskane in drugih krajev Italije. Piza je bila kot mravljišče s središčem na čudovitem trgu pred stolnico. Papežev legat kardinal Florit, florentinski nadškof, je daroval večerno sv. mašo v koncelebra-

ciji s 17 škofi. V pridigi je kardinal govoril o evharističnem Kristusu v Cerkvi ter rotli narode k miru, ki ga more prinesiti le Kristusov nauk.

Po sv. maši je papežev legat zavzel prostor na krasno okinčanem vozu, kjer je bilo postavljeno Nejsvetejše. Razvila se je procesija po ulici Sv. Marije čez most Solferino in vzdolž Arna do tradicionalnega sredinskega mosta, Ponte di mezzo. Tu je papežev legat podelil mestu evharistični blagoslov. S tem je bil XVII. vsedržavni evharistični kongres zaključen.

Bil je pozen večer in vzdolž vseh štirih Lung'Arnov so se začele prižigati lučke na olje. »La luminara di S. Fanieri! Kdor jo je enkrat videl, je ne bo pozabil več. Vsi štirje Lung'Arni so plapolali v stotisočih lučkah, ki so res nekaj živega, umetniško lepega, saj so lučke postavljene tako, da tvorijo nešteto krasnih motivov. Pizansko ljudstvo ni moglo izkazati večje hvaležnosti za blagoslovljene dni evharističnega kongresa kakor da je predčasno uprizorilo »luminaro« sv. Rainerija.

† P. Avrelij Šerik, kapucin

V Sv. Križu pri Ajdovščini je po daljši bolezni umrl kapucin pater Avrelij Šerik v 75. letu starosti. Rojen je bil v Ljubljani 4. avgusta 1890. V kapucinski red sv. Frančiška je stopil v Schwanbergu v takratni štajerski kapucinski provinci 30. januarja 1909. V mašnika je bil posvečen v Skofji Loki 26. junija 1915. Tako ga je Bog poklical k sebi 14 dni pred zlato mašo. Pokojni pater Avrelij je poznal tudi gorški Slovencem. Bil je od Gestapo izgnan iz domovine l. 1941. Nekaj časa je živel v Padovi kot izgnanec, nato so ga predstojniki poslali v Gorico, kjer je bil kaplan pri Sv. Ignaciju, vse dokler ni prevzel kaplanskega mesta č. g. Mirko Mazora. Leta 1946 so slovenski patri zopet dobili nazaj samostan v Sv. Križu na Vipavskem in p. Avrelij se je po želji predstojnikov preselil v Sv. Križ, kjer je pridno deloval, dokler ga ni bolezen priklenila na posteljo in smrt rešila telesnega trpljenja. Pogreb je bil 15. junija v Sv. Križu. Naj počiva v miru!



Iz življenja Cerkve

45 let duhovnik

V soboto, dne 29. maja je papež z zahvalno daritvijo v svoji zasebni kapeli proslavil 45 let svojega duhovništva. V duhovnika je bil posvečen dne 29. maja 1920 v stolnici v Bresciji.

Problem mestne koncentracije

Posebno pismo s podpisom državnega tajnika je papež Pavel VI. poslal 24. španskemu socialnemu tednu, ki je bil v Madridu in se je bavil s temo »Problemi mestne koncentracije«.

V njem poudarja, da je urbanizem znamenje novega časa, ki pa prinaša številne nevarnosti in tveganja. Po eni strani, urbanizem, ki ni voden z veliko razumnostjo in previdnim posegom oblasti in zadostnim razpolaganjem materialnih sredstev, privede do družbenega, človečanskega, kulturnega in verskega neravnovesja.

Po drugi strani pa je treba istočasno pospeševati proizvodnjo in življenjsko raven kmetijskega področja. Beg iz dežele v mesto predstavlja uničenje kmečke skupnosti, na njeno mesto pa ne pridejo nove strukture. Upoštevat je torej treba strukturne razlike med kmečko skupnostjo in mestno skupnostjo.

Da bi nudili stalnost in ravnovesje novih skupin, ki se včlanjajo v industrializirano družbo, je treba pospeševati v vseh globoko spoštovanje dostojanstva, človeške osebe in čut odgovornosti pri sodelovanju za skupno dobro.

Misijonarji pri sv. očetu

V torek, 25. maja je sveti oče sprejel veliko skupino misijonarjev, ki so na poti na misijonska področja. Odpotovali so v Ugando, Kenijo, Tanzanijo, Burundi, Kongo in Južno Afriko. Sveti oče je bil vidno vesel njihovega obiska in jih je nagovoril s toplimi besedami. Klical je božji blagoslov na njihovo apostolsko delo. Cerkev danes potrebuje velikodušnih ljudi, ki se znajo žrtvovati, da bi posredovali drugim tisto, kar je najbolj potrebno, sveto vero. Misijonarji bodo prinašali upanje, bodo oznanjali zveličanje in bodo gradili edinstvo. S svojim zgledom bodo pokazali, da Cerkev ne pozna pregrad, ki jih predstavljajo različna ozemlja, kulture, rase. Božja ljubezen je nad vsem.

Münchener Chorbuben v Gorici

Preteklo sredo smo imeli priliko slišati v Katoliškem domu nastop znanega mladinskega zbora iz Münchena, sestavljenega iz mladih fantov od deset do dvajset let, ki je bil te dni na turneji po deželi Furlanija-Juljska krajina. Nastopil je tudi v Vidmu, Trstu in Cedadu. V svojem sporodu so Münchener Chorbuben imeli na božno polifonijo, staro in moderno, nato umetno pesem ter nemško romantiko, in končno še nemško narodno pesem. Skupno je zbor zapel 19 pesmi. Zbor vodi dr. Fritz Rotschuh, ki je tudi sam odlični polifonski skladatelj.

Predvsem moramo tu poudariti glavne vrline tega odličnega pevskega zbora, ki sta prirojena disciplina in popolna predana dirigentovi interpretaciji. Mladi pevci so z gotovostjo in občutenostjo podali vrsto težjih skladb, ki zahtevajo resno izšolanost in notranjo poglavitost. Naj omenimo tu samo nekatere najbolj značilne.

Tako v tradicionalnem polifonskem slogu napisano Kronbergovo »Dich, Mutter Gottes, rufen wir an« (Tebe, Mati božja, kličemo!), ali krasni Rotschuhov »Stabat Mater«, kjer skladatelj razvija temo z varijacijo ter se poslužuje solističnega vložka in recitativa. Tako tudi Scandellijeva »Kokoška« in Thomasova »Die Frösche« (Zabe). Prva je še odraz čistega polifonskega stila, druga pa se poslužuje moderne kompozicijske tehnike s polifonskim vložki. V prvem delu smo lahko slišali še dve skladbi sodobnega nemškega skladatelja Orffa, »Mater et filia« (z nekoliko prehitrim tempom) ter »Odi et amos«. Prijetno so nato odjeknile lažje narodne pesmi tudi v modernejših priredbah. Zelo lepi so bili tudi solistični deli.

Končno smo slišali še kratek izbor nemške romantike s Schumanovim »Zigeunerleben«, Regerjevimi »Maria Wiegenglied« in znano Brahmsovo »Uspavanko«. Vse te tri skladbe je dirigent spremljal s klavirjem in so izvenele nežno in mehko.

Zbor Münchener Chorbuben je pokazal zlitost in tehtno naštudiranost. Zlasti moramo poudariti izvedbo polifonskih skladb, v katerih je imel zbor največ možnosti pokazati svojo dovršenost.

Številno občinstvo je mlade bavarske pevce navdušeno nagradilo, saj so prijeto združili umetniško izvajanje s simpatičnim nastopom v živahnih uniformah. Poleg tega je gostovanje tega zbora pokazalo, da lahko tudi slovenske kulturne organizacije na Goriškem doprinešjo svoj delež k širši kulturni izmenjavi med narodi, kar vse prispeva k ustvaritvi vedno večje evropske zavesti.

—abr

Dolinski župan in naftovod

Zelo nas veseli, da se je g. Dušan Lovriha oglašil v »Primorskem dnevniku« v zadevi naftovoda. Dal nam je priliko, da njemu in razlaščenim ljudem nalijemo čistega vina. O tem vprašanju bomo še pisali in točno dokazali, kdaj in kako g. komunistični župan ni ravnal prav, ker ni zadosti branil koristi občine, zlasti pa vseh razlaščenih.

Ponavljamo, da so druge, zlasti nekatere avstrijske in nemške, pa tudi furlanske občine delale drugače in stavile določene cene kot pogoj za izdajo dovoljenja, česar — ponavljamo — dolinski g. župan ni naredil, da bi skupina svetovalcev Slovenske skupnosti pisмено pozvala, naj skliče sejo novega občinskega sveta (ne odbora, g. župan!), da bo o tem razpravljala. Skupne nastope je začel naglo organizirati šele pozneje, ko je videl, da se je za oškodovane lastnike odločno zavzela Slovenska skupnost. Naš dopisnik se je obrnil na zastopnika Slovenske skupnosti v Trstu, ki je povedal sledeče:

G. župan Lovriha je s svojim člankom spet pokazal dvoje: da nima jasne ideje, kako bi bilo treba braniti lastnike razlaščenih zemljišč in da se je zganil šele po dolgi vrsti raznih korakov Slovenske skupnosti. Stališče g. župana je zgrešeno v treh točkah:

1. Priznava, da je začetna cena, ki jo ponuja ustanova, »vedno nizka«. To pa ne drži, kajti zakon, na katerega se ustanova sklicuje, pravi, da mora biti odkupna cena »pravična« (giusta).

2. G. župan pravi: Nato se razlaščenec (sam ali potom zastopnika) pogaja z ustanovo. Tudi to ne drži. Po zakonu, na katerega se ustanova sklicuje, pogajani ni! Razlaščenec se lahko le na posebnem formulirju obrne na ustanovo s ponudbo za nepreklicno višjo ceno, ki jo ustanova sprejme ali ne. Pogosto jo zavrne.

3. »Če ne doseže (oškodovanec) zaželene tekoče cene, vložil priziv na sodišče«. Zakon res dopušča možnost tožbe, toda hvala lepa za takšno tolažbo. Dolžnost občinske uprave in političnih strank je, doseči pravično tržno ceno s pogajanjem na drugih forumih, preden družba postavi svoje cene, da bi ne bilo potrebno tožbarjenje. S

Natečaj za izvirne novele v slovenskem jeziku

RAI - Italijanska radiotelevizija razpisuje natečaj za izvirne novele v slovenskem jeziku. Za natečaj velja naslednji pravilnik:

XI. 1 - Pogoji udeležbe

a) Natečaja se lahko udeleže samo slovenski avtorji, ki stalno bivajo v Italiji. Izključeni so stalni in začasni uslužbenci in konzulentni RAI-a - It. radiotelevizije.

b) Predložena dela ne smejo trajati več kot 20 minut in morajo biti napisana za en glas.

c) Predložena dela morajo biti napisana v slovenskem jeziku, izvirna in neobjavljena.

Cl. 2 - Način udeležbe

a) Udeleženci natečaja morajo poslati, na način in v roku, kot je to določeno v naslednji točki b), 4 izvide natečajnega dela, jasno in čitljivo natipkanih, označenih z geslom ali psevdonimom, brez kakršnegakoli znamenja, po katerem bi mogli spoznati avtorja. Geslo ali psevdonim mora biti natipkan tudi na posebni kuverti, v kateri naj bo list o avtorju in njegovem bivališču. Kuverta mora biti zalepljena z voskom brez pečata.

b) Natečajna dela je treba poslati na naslednji naslov: RAI - RADIOTELEVISIONE ITALIANA - Tajništvo za izvirne novele v slovenskem jeziku - Via Fabio Severo 7 - TRIESTE - in sicer s priporočeno pošiljko, ki jo je treba oddati na pošti najkasneje do 30. septembra 1965. Poštni pečat bo dokazoval datum odpošiljatve.

c) Če bi se kak avtor udeležil natečaja z več deli, mora biti vsaka novela označena z različnim geslom ali psevdonimom in odposlana kot samostojna pošiljka.

Dr. Kazimir Humar

SREBRNOMAŠNIK

Dne 18. junija poteka 25 let, odkar je bil posvečen v mašnika stolni vikar v Gorici in naš kulturni delavec dr. Kazimir Humar.

Dasi bo g. srebrnomašnik obhajal svoj jubilej le v družinskem krogu, vendar je prav, da se ga v teh dneh spomnimo vsi, ki ga poznamo in se mu zlasti v molitvi oddolžimo za vse dobrote, ki smo jih iz njegovih posvečenih rok prejeli.

Istočasno mu tudi želimo, da bi še mnogo let deloval med nami zdrav in goreč.

tožbamj imajo ljudje stroške in kdo ve, kdaj dobijo denar. V najboljšem primeru čez dve leti. Vsakdo razume, kaj to pomeni danes, ko denar izgublja svojo vrednost. Če ljudem že vzamejo zemljo, naj jo pravično razdeli in takoj plačajo.

Tudi ta točka g. župana je torej nesprejemljiva in bi prišla v poštev šele v skrajnem primeru, ko bi vse drugo odpravljalo. Na to stališče se je postavila Slovenska skupnost in sama začela akcijo za dosego višjih cen. Omenili bi zlasti prizadevanje deželnega svetovavca dr. Škerka.

G. župan najbrž čuti, da nekaj ni prav, ker župaj kliče k enotnosti, medtem ko je decembra, ko je občina imela možnost postaviti pogoje, kljub pismenemu pozivu svetovavcev Slovenske skupnosti dal družbi dovoljenje iz razlogov, ki jih ne poznamo.

In še nekaj: Ko so v dolinski občini razlastili 78 lastnikov zemlje, je senator Vidali 26. oktobra 1963 vložil v Rimu interpelacijo glede cen. Dobil je negativen odgovor. Komunistična partija kljub temu ni nič več naredila. Ko je zdaj intervenirala Slovenska skupnost, da se je zganila dežela in piše pozitivno celo del italijanskega časopisja in so vladne stranke v tej zadevi glasovale za resolucijo Slovenske skupnosti, je lahko pristavljati komunistični lonec. Drži pa, da se dolinska občinska uprava do zadnje resolucije ni protivila in zahtevala višjih cen.

ZAHVALA

volivcem lipove vejice

Vodstvo Slovenske demokratske zveze se po končanih pokrajinskih in občinskih volitvah toplo zahvaljuje vsem prijateljem in somišljenikom, ki so kakor koli pomagali pri lepem uspehu. Izid volitev je pokazal, da široke slovenske množice odobravajo program, ki ga Slov. dem. zveza zastopa in po njem dela.

Gorica, 15. junija 1965.

VODSTVO S.D.Z. V GORICI

Obola molka Združenih narodov

Leta 1945 se Združeni narodi so rodili brez porodnih bolečin. Govod zanje sta bila dva svetovna vojna, ki sta si diametralno nasprotna. Amerika se je vnela neke vrste naddrjavno centralni, ki bi skrbelo za mir, in je bila cena tega ideala pripravljena tvoriti nekaj svoje suverenosti. Njasi je mislila samo na interese mednarodnega komunizma, ki so takrat posebljeni v njej. Zato hoteli videti v Združenih narodih nekaj, kar bi bilo postavljeno državam, ampak samo orodje svoje lastno politiko. Pot do kompromisa je bila težavna, kompromis pa tak, da je bolj koristil komunistom kot svobodnemu svetu. Vsa oblast v ZN je bila dejansko prenesena na Varnostni svet, ki so pa komunisti imeli pravico

To se je pokazalo že l. 1946. Generalna skupščina se je morala mejitati na debate, Varnostnemu svetu je pa ruski komunistični delegat že na prvih sejah zadal prvi vodni udarec z dosledno uporabo svoje pravice. Zato je Varnostni svet mogel igrati samo enkrat svojo pravo vlogo: Moskva ga je pred četkom korejske vojne bojkotirala, kar mu je omogočilo, da je poblastil Ameriko za akcijo v korejski krizi.

Ker je bil Varnostni svet zaradi svoje pravice ubit, je ameriška diplomacija pozneje skušala prenesti pristojnosti Varnostnega sveta na generalno skupščino. To se ji tudi posrečilo. Ameriško veselje bilo takrat veliko, zato pa ni sledilo par let pozneje. Sprejezanje raznih afriških »držav« je stvarilo v generalni skupščini veno, ki se je pokazala za nezmožno, da bi posegala v mednarodne zadeve.

Samo enkrat se je zgodilo, da so Združeni narodi zopet igrali svojo vlogo: ob susedni krizi. Ker se takrat samo zato, ker sta stališču Amerike in Rusije vsaj deloma krili, kar pa je istočasno omenilo tudi političen in diplomatičen poraz Anglije in Francije. Posledice tega čutimo še danes. De Gaulle ne da ZN počenega glasu in zahteva rekonstrukcijo, Anglija se pa za ZN meni samo tatar, kadar išče tam kake svoje koristi. Ker Zahodne Nemčije ni ZN, Japonska in Italija pa ne videta do veljave, so Združeni narodi postali politično in diplomatsko bojišče za Ameriko in Rusijo. O usodi trenja med Ameriko in Rusijo pa naj odloča azijsko-ruski blok!

Tako je bilo do nedavnega stanje v ZN preprosto: v Varnostnem svetu niso mogli o mednarodnih krizah ničesar sklepati zaradi ruskega veta, v generalni skupščini se pa azijsko-afriški veta ni mogla in znala uveljaviti, največjemu samo govorila.

Razumljivo je, da tako stanje v ZN ni moglo dolgo trajati. Rusi Francozi so se tako prevzeli, da so hoteli plačevati prispevkov, njih je generalna skupščina do

ločila pravomočno v smislu svojih pravil in pravilnikov. Tudi 11 drugih držav je zaostajalo s plačevanjem prispevkov. Združeni narodi so lezli v denarne težave. Ker so mislili, da so težave prehodnega značaja, so si pomagali s posojilom. Vse je začelo kazati, da bodo denarne težave ZN zmeraj bolj lezle na breme Amerike. Ta pa je stala na stališču: kdor ostane predolgo dolžan ZN, naj izgubi avtomatično glasovno pravico, kot je to zapisano v paragrafu 19 pravil ZN. Amerika pa tako dolgo ne bo plačevala nobenih prostovoljnih prispevkov, dokler zaostankarji ne poravnajo svojih zapadlih obveznosti.

Letos poleti bodo ZN praznovali 20-letnico svojega obstoja. Tako so nam za 20-letnico Združenih narodov ostali samo še spomini nanje, pa tudi veto pravica v Varnostnem svetu in — molk v generalni skupščini.

Dan slovesa v zavodu sv. Družine

Zavod sv. Družine v Gorici je namenjen naši slovenski mladini, da se pod vodstvom požrtvovalnih šolskih sester izobražuje v verskem in narodnem duhu ter izšla za poznejše življenje.

Letos je v njem živel 22 dečkov, ki so vsi obiskovali ljudsko šolo ter 20 deklic, ki so v veliki večini hodile na slovensko srednjo šolo.

Moramo reči, da so zlasti srednješolke zelo resno vzele skozi vse leto svoj študij, bile marljive za učenje in vestne v svojih dolžnostih. Zato tudi uspehi niso izostali.

9. junija je bil zadnji dan šole zanje. Zato se je zjutraj vsa hiša zbrala k občestveni sveti maši, popoldne pa je bila najprej poslovilna slovesnost v kapeli, nato pa v obednici.

V kapeli je hišni duhovnik g. Jože Jurak najprej nadel vsaj gojencem in gojencam čudodelno svetinjo Matere božje, s katero so se vsi seznanili v teku najniške pobožnosti, saj je bilo večerino branje posvečeno prav tej čudodelni svetinji. Gospod Jurak je položil vsem navzočim na srce, naj svetinjo z zaupanjem nosijo, da bodo uspešno napravili tudi zadnji izpit življenja, ko bodo stali pred božjim Sodnikom in se bo odločila njihova večnost.

Sledile so nato pete litanije Matere božje, zahvalna pesem in blagoslov.

Drugi del sporeda se je nato razvijal v obednici, kjer je bila zakuska slovesa. Pri vodstveni mizi so sedeli s. prednica Rafaela Saksida, s. Ahacija Kacin, ki je deklice skozi vse leto spremljala pri študiju, g. Jurak Jože in g. Maks Debenjak, ki je mlade glasove ves čas vezal za nastope v kapeli, pa tudi za ostale nastope v hiši in izven nje.

Razpoloženje je bilo res družinsko, vsi navzoči so čutili, da so eno, zadonele so pesmi, v zraku je visela dobra volja in kaj čudnega, če se je dvignila popevka: »Mi se imamo radi, radi prav zares.«

Vsi slovenski starši, ki berejo te vrstice in še pomišljajo, v kateri zavod naj priložnoročno pošljejo svoje otroke, naj se spomnijo, da je v Gorici hiša, kjer bodo njih otroci našli drugi dom, toplo družinsko vzdušje, pomoč pri učenju, zdravo versko vzgojo, smisel za slovenstvo in

beračiti,« je narednik udaril na zadnjo struno.

»Ako bo Nace moj gost, mu bom odstopil svojo večerjo. Ako bo konfiriranec, mu jo morate vi poskrbeti.« je bil gospod Simon na videz še vedno trd.

»V redu. Soglašam in odobravam vaš predlog.« je narednik zgrabil za zadnjo bilko. »Gospod Ignaz Verderber je za vas le gost in ga boste hranili. Mi pa ga uradno smatramo za konfiriranca in ga izročamo v vaše varstvo. O zadevi se več ne razpravljajte! Ste razumeli?«

Gospod Simon se salomonski razsodbi ni maral upirati. Dovolj je že preizkušal žandarjevo potrpežljivost. Sprejel jo je torej brez besede na znanje. Na dnu srca si je itak ves čas želel in upal, da Nace ostane v župnišću.

»Tako torej. Zadevo smo na najboljši način mirno in pametno uredili. In je prav tako! Svetna in cerkvena oblast morata delati vedno sporazumno in druga drugo spoštovati in podpirati. Tega zlatega načela sem se držal vse svoje življenje in mi ni bilo nikoli žal!« se je

Prvo sv. obhajilo v Doberdolu

V nedeljo, 13. junija je 17 otrok prejelo prvo sveto obhajilo. Pridni otroci so vedno v veselje staršem in sploh odraslim; a dan nedolžnih otrok ob prvem srečanju z Jezusom je praznik, ki presega vsako še tako lepo posvetno prireditev, zlasti če jih gledamo kot verniki in ne kot radovedneži. Preljubno veselje, res tu si doma, ko duša nedolžna prejema Boga!

Torej, lepo je bilo: brez dvoma v družinah prvoobhajancev, a zlasti v cerkvi, ko so z njimi prešli tudi starši in drugi otroci sv. obhajilo.

Kakor običajno, so tudi letos otroci nastopili zvečer v župnijski dvorani v proslavo prvoobhajancev. Za lepo deklamacijo prvoobhajancev so deklice zapele starodavno pesem o sveti maši: Ena ptička priletela. Nato pa v veselje vsem: Prišla je miška. Dečki so nato v treh slikah podali igrice: »Ivčkove sanje«, ki prikazuje sanje prvoobhajanca, ki se znajde v deželi Indijancev, katere poučuje in razveseljuje; divji Indijanc g. že zveže, da bi ga mučil, a ga reši Jezušček skupno s strežnikom in s spreobrnjenimi Indijanci. Zelja je rodila sanje in kdo ve, če ne bo kakšnemu dečku res rodila tudi misijonski poklic. Bog daj!

modro pripravo za bodoča kritična leta, ki jih mora vsak človek prestopiti.

Naj torej velja: za slovensko žensko mladino najbolj vsestransko primeren kraj je in ostane Zavod sv. Družine! Ne pozabite nanj, ko premišljujete, kam poslati svoje otroke. In ne pozabite nanj tudi vsi ostali rojaki. Redno ga podpirajte z dobro besedo, denarno in v živilih. S tem boste našemu rodu na Goriškem zajamčili nadaljnji obstoj!

Tretja obletnica smrti prof. M. Fileja

Spomin na pokojnega prof. Mirka Fileja je vedno živ med goriškimi Slovenci in tudi drugod po svetu, kjer živijo naši ljudje. Med nami je zazijala praznina in ni ga med nami človeka, ki bi bil jo zmožen napolniti. Umetniki se ne rodijo vsako leto in morda bo treba še dolgo čakati, da se bo med našim ljudstvom pojavil drugi Filej.

Vendar čas neizprosno beži in zahteva svoje, zato gremo naprej, zavedajoč se, da v nas ni sicer gigantskih moči, kakor so bile v pokojnem profesorju, toda krepki nas zavest, da je bila njegova zapuščina globoka in bogata in da iz te zapuščine še nadalje živi in bo živela naša pesem in naša beseda. Ne bodo je strli viharji, ne bomo se predali malodušnosti, mi moramo živeti, ker tako hoče Bog, ker bi tako hotel tudi prof. Filej, če bi še živel med nami.

Te misli so nas prevzemale, ko smo v petek, 11. junija zvečer prisostvovali maši z adušnicami za pokojnim profesorjem v cerkvi sv. Ivana ob tretji obletnici njegove smrti. Polna cerkev vernikov je v globoki zbranosti sledila sv. maši, ki jo je daroval msgr. Močnik ob asistenci dr. Humarja. Skavti v svojih lepih krojih so držali častno stražo okrog oltarja. Pod vodstvom dirigenta prof. I. Bolčina in ob spremljavi g. M. Debenjaka je na koru lepo prepeval zbor »Lojze Bratuž«.

Ker je bila binokostna osmina, ni smela biti črna maša, a rdeča barva mašnih plaščev je še bolj poudarjala misel na pokojnega profesorja, ki je tako ljubil

jo uradno odredbo. Pazite torej nanj, da vam ne uide in dajte jesti svojem gostu, da ne bo čutil lakote! Na pokopališču bomo tudi brez vas opravili. Lahko noč!»

Ko je gospod Simon za možni zaprl hišne duri, je opazil, da je Nace pri oknu oprezoval za njimi. Brž ga je povabil v pisarno, da ne bi opazil, kam so zavili.

Rad bi se tudi že na samem pogovoril z Nacetom, da ugotovi, ali je fant le odkril, kakaj so možki stikali po župnišču. Na vsak način je hotel Nacetu do konca prikrivati pravi namen njihovega prihoda.

»Te nič ne zebe, Nace? Pojdi brž na gorko, da se ne boš prehladil!«

»Kaj pa ti ljudje pravzaprav tu iščejo?« je Nace presenetil župnika s svojim vprašanjem.

»Nisi nič več lačen, Nace? Kaj boš jedel?« je župnik preslišal Nacetovo vprašanje in odvedel konfiriranca v zakurjeno pisarno. Za bodoče je smatral najprimernejše, da Nacetu ne da dosti priložnosti za stavljanje vprašanj. Sklenil je, da ga bo v ta namen po žandarjevem vzgledu tudi on staval v križni ogenj vprašanj.



Nastop gojenk glasbene šole Marijine družbe

V Katoliškem domu je bilo v nedeljo, 13. junija popoldne prisrčno, lahko bi rekli družinsko slavlje. Vsa goriška Marijina družba se je udeležila koncerta, ki so ga uprizorile gojenke glasbene šole.

Goriška Marijina družba je namreč pred tremi leti začela z novim odsekom svoje: ga kulturnega delovanja, z glasbeno šolo, katero je ves ta čas požrtvovalno vodila prof. Lojzka Bratuževa.

Nastopilo je 10 gojenk, ki so nam zaigrale na klavir lepe in tudi zahtevne skladbe in s tem dokazale, da trud gđ. voditeljice ni bil zaman in da tudi one sledijo pouku z vsem navdušenjem in dobro voljo.

Dekleta so nastopila tudi s štiriročnimi skladbami ter z zelo posrečenim skupnim izvajanjem klavirja in harmonija. Koncert se je začel z dvema pesmima in se prav tako zaključil z dvema narodnima. Le to bi želeli, da bi jih dekleta zapela z večjim navdušenjem. A razumljivo, da je v njih bila zadrega zaradi prvega nastopa v javnosti.

Požrtvovalni gđ. Lojzki Bratuževi so gojenke podarile lep šopek in krasno zlato zapetnico ter ji deklamirale pesem, ki jo je ena izmed njih sama zložila.

Vesele smo bile nastopa pridnih deklet, ki so s tem dokazale, da je Marijina družba res sodobna organizacija, ki ne skrbi samo za duhovno življenje, temveč tudi svojim članicam tudi razvedrilo ter jih usposablja za kulturne nastope.

žive barve, veselje in cvetje ter pestrost življenja. Zato so bile tudi pesmi lepe in živahne, mnoge iz bogate zapuščine profesorjeve. Ob evangeliju se je velikega pokojnika spomnil s toplimi besedami msgr. Močnik in nam priporočal, naj molimo zanj, če je molitve še potreben, če ne, naj dobri Bog naše molitve po posredovanju prof. Fileja spremeni v rast novih duhovniških poklicev. Veliko vernikov je pristopilo k obhajilni mizi, nakar je po končanji maši sledila Libera ob katekumenski sredi cerkve. V srce segajoča je bila zadnja pesem »Jaz sem vstajenje in življenje«, ki so ji vrli pevci zapeli nadvse občuteno in doživeto.

Tiho smo se razšli na svoje domove, žalostni, da prof. Fileja ni več med nami, a obenem tudi ponosni, da naš narod ni ubog, če lahko prišteva med svoje tako velike može.

Ob dvajsetletnici druge svetovne vojne in ob petdesetletnici prve svetovne vojne bo v cerkvi sv. Ignacija v Gorici v nedeljo, 20. junija ob 8^h zvečer

maša zadušnica

za vse slovenske žrtve obeh vojn. Maševal bo škofijski kancler msgr. dr. Rudi Klinc ob navzočnosti goriškega nadškofa msgr. Andreja Pangrazia, ki bo po sv. daritvi ob katekumenski sredi cerkve opravil molitve za rajne.

Maša bo občestvena s slovenskimi zbornimi molitvami. Vmes petje naboznih pesmi.

Vabljeni vsi slovenski rojaki iz mesta in dežele.

Tragična nesreča na Soči

Soča je spet zahtevala svoje žrtve. V ponedeljek zjutraj sta dva mlada tržaška skavta 18-letni Klavdij Schwagel in 17-letni Lucijan Carnielli kakor že velikokrat prej v gumijastem čolnu hotela priti do izvira Soče. A to pot jima je bila vožnja usodna. V bližini novega jezga, ki ga gradijo tik za mostom IX. Agosta, je nanju prežala smrt. Čoln je začel v vrtinec in nista ga mogla uravnati. Ko se je prevrnil, ju je vrtinec oba potegnil v globine. Nič ni pomagalo, da se je geometer gradbenega podjetja, ki je zapisal nesrečo, pognal v vodo z višine pet metrov, tudi ne, da so jim drugi delavci vrgli vrvi. Smrt je neizprosno zahtevala svoji žrtvi. Tragična nesreča, ki sličji lanski, ko sta skoro na isti način izgubila življenje Brecljeva Cvetka in njen sin, je žalostno odjeknila po vsem mestu in še posebno v Trstu, kjer sta bila mlada dijaka doma.

Poroka

V cerkvi Sv. Duha na goriškem gradu sta se poročila dr. Jože Vrtovec ml. in gđ. Vesna Paulič. Poročil ju je p. Fidelis. Dr. Jože Vrtovec je zobozdravnik, ki se je že dobro uveljavil v Gorici in v Vidmu, nevesta pa je iz Velenja, dočim izvira njena družina iz Trsta. Novoporočencema naše iskrene čestitke in voščila za skupno življenje!

Premestili bodo mestno plinarno

Gorica se širi, zato je mestna plinarna, ki je še pred desetletjem bila takorekoč v predmestju, sedaj v središču mesta in kvarno vpliva na okolico s svojim prometom in dimom. V skladu z urbanističnimi predpisi bodo morali plinarno premestiti na drugo, bolj prikladno mesto. Vendar se to ne bo zgodilo še tako kmalu. Predvidljivo, da bo zadeva novega prostora rešena šele čez tri leta. Medtem pa skušajo sedanjo plinarno vsaj nekoliko modernizirati. Zato bodo plinske peči na premog nadomestili z novimi in petroleji. To bo baje olajšalo promet dovažanja premoga in odvažanje koksa.

SPORTNA KRONIKA

Novi uspehi Olimpije

Preteklo soboto se je vršilo na stadionu v Gorici provincialno lahkoatletsko tekmovanje naraščajnikov (allievi). Nekateri člani Olimpije so se zelo dobro odrezali.

Rezultati: tek na 80 m: 5) Tomšič Bruno, 10^h8; met krogle 5 kg: Podberšček Edi 13.11 m; skok v višino: 4) Cernic Venko, 150 cm; 5) Čečut R. 149 cm; tek na 1200 m: 2) Palla Gvido, 3'42"3; skok s palico: 1) Legiša Marij, 2.70 m.

MEJA

Narednik si je pričel griziti ustnice. Ni hotel, da gre pri cerkvenem denarju vse do natančno. Misli je, da gre ves denar in isti župnikov žep.

»Ker sem uradno zadržan.«

»Bi res rad vedel, kako uradno opravilo vas zadržuje ob tej uri, da bi sodelovali s civilno oblastjo v tako važni zadevi!«

»Varovati moram konfiriranca! Pravkar ste mi ga izročili v varstvo.«

»Me veseli, da tako resno vzamete mo-

(se nadaljuje)

TRŽAŠKE NOVICE

Bazovica

V naši vasi se te dni spominjamo razveseljevanja trenutka, ko je 14. junija lanskega leta tržaški nadškof blagoslovil prvi kamen našega Slomškovega doma. Ob tej priliki se javno zahvalimo vsem dragim dobrotnikom v fari in izven fare, ki so nam stali ob strani takrat in sedaj, zlasti g. inž. Milanu Sosiču, ki je tako nesebično vodil vsa dela. Božjemu služabniku A. M. Slomšku izročamo vso našo zavedo in ga prosimo, naj nam pomaga s tem, da bo obujal vedno novih dobrotnikov, starim dajal stanovitnost v darovanju in zlasti mladini izprosil spoznanje, da imajo v vasi dom, ki jim lahko veliko pomaga pri plemenitem mladinskem prosvetnem in zabavnem delu, če ga bodo znali ceniti, se zanj žrtvovali in hvaležno vračali z resnim delom vsem tistim, ki so prispevali k zgraditvi doma. Naj bi v njem našli luč vere in ključ prave krščanske omike!

30. maja se je v Bazovici zaključila prava 20. obletnica stritja nasilstva in osvoboditve. V cerkvi se je zbrala velika množica, ki je odlično sodelovala pri maši za vse žrtve našega naroda v zadnji vojni. Ob takih prilikah razumemo veličino sv. maše, ki zedini vernike v družino bratov, ki zavestno govorijo in darujejo nebesnemu Očetu svoje žrtve. Koliko prispeva k razumevanju in k zavestnemu sodelovanju materinski jezik, ki ga smemo sedaj rabiti pri bogoslujžu!

Gmajno, kjer so padle štiri žrtve brezvestnega nasprotnika slovenskega naroda, je ogromna množica dobesedno pokrila in res dostojno počastila naše žrtve. V Slomškovem domu je bila razstava slik tržaških umetnikov, ki je bila okusno prirejena in je imela ves čas veliko obiskovalcev. Edino v župnijski kinodvorani je bilo žal malo ljudi. Tu je v okviru prave slave priredil zbor J. Gallus iz Trsta pevski koncert, ki bi zaslužil, da bi ne bilo v dvorani praznega prostorčka. Pel je tako dovršeno, da je občinstvo ploskalo in ploskalo, da ni hotelo biti konca. Takega večera naša dvorana že dolgo časa ni doživela. Res škoda, da ni bilo občinstva in zlasti domačega, moških, pevcev, prijateljev petja. Vprašali smo se, kje tiči vzrok, pa nismo mogli opravičiti prav nobenega vpričo takega nastopa.

Čestitamo pevovodji g. U. Vrabcu in njegovim marljivim pevcem in jih vabimo, naj se vrnejo k nam, ko bo mraz prisilil vaščane, da pridejo v dvorano h koncertom.

Pesek

Ne dolgo od tega smo javili, da smo začeli z obnovitvenimi deli v cerkvi Brezmadežne na Pesku. Danes pa z veseljem beležimo, da bo cerkev v času dveh tednov vsa nova zunaj in znotraj in bo pravi okras našega Krasa. Dela potekajo po načrtu Toneta Kralja, ki bo v avgustu slikal prezbitere. V cerkvi bodo visele postaje križevega pota, ki jih je izdelal Tone Kralj že leta 1957 za mednarodno razstavo cerkvene umetnosti v Novari in smo jih mi takrat sprejeli (ne upamo rabiiti izraza »kupili«) v dar od samega slikarja.

Če bo vreme ugodno, da se bo dobro sušilo, bodo vsa dela dokončana do 27. junija, ko bo naša cerkev — ki je stara komaj 11 let — prvič sprejela prvoobhajanje in jim vsa nova nudila evharistični obed.

Vso težo stroškov — in teh je veliko (presega dva milijona) — nosijo verniki sami. Ze pri prvi nabirki so pokazali izredno veliko razumevanje in ljubezen do skupnega božjega hrama. Nabrali so 180.000 lir, kar predstavlja zelo veliko vsoto, če premislimo, da ne šteje vsa fara niti 70 družin. Nabirke se bodo morale nadaljevati skoro celo leto, da bomo mogli izplačati vsaj nujna dela.

Zelo bomo hvaležni vsem nekdanjim faranom starodavne Gročanske župnije in Draške kuracije, ki žive izven župnije, za vsako denarno podporo.

V tem mesecu sta stopila v zakonski stan Karmela Racman in Danilo Gropajc oba iz Gročane, ter Marija Ražem, ki se preseli v faro svojega ženina Oskarja Svare in sicer v Ricmanje. Naj jim Bog nakloni vse dobro!

Poletna kolonija Slokada

Vsa leta po zadnji vojni je Slovensko karitativno društvo (Slovak) pripravilo poletne kolonije za tržaško mladino v gorskih krajih: v Kanalski dolini, v Rigo-

latu, v Enni, v Paularu, v Tambrah. Ni moglo vedno dobiti najprimernejših prostorov. Letos bi zopet mogli iti v Tambrah v provinci Belluno.

Ponudila pa se je društvu ugodna prilika, da pripravi letovanje za otroke na tržaškem ozemlju, in sicer v kraju Draga. Tam je večja stavba, ki je bila zgrajena po vojni, pa ne služi več namenu, za katerega je bila narejena. Hiša je dobro ohranjena, Slokad jo je vzela v najem za več let. Do začetka julija se bodo izvršila potrebna popravila, da bo stavba v najboljšem stanju.

Draga je vas, ki je blizu državne meje in spada pod župnijo Pesek. Obe vasi sta oddaljeni tri kilometre od Bazovice. Kraj je na visoki planoti nad Glinjščico. Okrog in okrog so trate in rastoje borovci. V bližini ni nobenega večjega prometa. Na vse strani je mogoče iti na sprehode in krajše izlete. Zato je to eden najprimernejših krajev za letovanje otrok, da se naučijo čistega zraka in se utrdijo z gibanjem v prosti naravi.

Kraj tudi ni daleč od morja. S posebnimi avtobusi se bodo otroci vozili večkrat na teden proti Miljam, da se bodo kopalni v morju. Zato bo to istočasno morskakolonijski.

Starši, ki želijo, da bi se njihovi otroci čez poletje dobro spočili in se okrepili, jih bodo poslali na kolonijo Slokada v Drago. V mesecu juliju bodo šli na kolonijo dečki in v avgustu deklice.

Avtomobilska cesta Benetke-Trst

Deželni svet Furlanije-Juljske krajine je soglasno (vzdržali so se le komunisti) odobril tisoč milijonov lir, ki jih bo v obliki akcij prejela družba »Autovie Venete«. Ta namreč gradi cesto Benetke—Videm—Trst.

Od 150 km ceste Trst—Benetke je 67 že oddanih v delo. Se v teku tega leta bo izvršena povezava med Trstom, Palmanovo in Vidmom. V letu 1966 pa bo končana zveza z Latisano, dela pa bodo izvršena v letu 1968. Od te ceste bo odcep na Villesse—Gorica, kar je že predvideno v načrtih ANAS.

Za pospešitev teh del je dežela sprejela postavko 2 milijarde lir. Ta odcep bi se moral potem vključiti v avtomobilsko cesto Gorica—Ljubljana, kar so jugoslovanske oblasti že predvidele, da se tako poveže slovenska prestolnica z italijansko mejo.

Od križišča Palmanova proti Vidmu, bi avtomobilska cesta morala iti dalje proti avstrijski meji pri Trbižu. 98 km te pomembne avtomobilske ceste proti Jadranski je bilo razdeljenih na dva dela: prvi del, 41 km po ravnini, bi stal 16 milijard in bi bil dan družbi »Autovie Venete« in bi bilo treba plačati potnino;

Nabrežina

V petek, 4. junija je devinski občinski svet odobril proračun za tekoče finančno leto. Gre za največji proračun, kar jih je imela ta občina. Predviden je sicer velik primanjkljaj, toda pristojna nadzorna oblastva so zagotovila, da bodo dala sredstva za njegovo kritje. Zato lahko rečemo, da je proračun stvaren, kakor sta obrazložila župan g. Legiša in podžupan g. Corberi.

Za proračun je glasovalo 14 od 19 prisotnih svetovavcev, in sicer svetovavci Slovenske skupnosti, Krščanske demokracije, PSI in PSDI, ki tvorijo večino. Zanj je glasoval tudi liberalni svetovavec, ker se je strinjal tako s proračunom, kakor s pripombami načelnika svetovavske skupnosti Slovenske skupnosti dr. Floridana. Župan g. Legiša je izjavil, da odbor sprejme ta glas kot znak odobritve, ne more pa seveda imeti političnega značaja.

Proti proračunu je glasovalo 5 komunističnih svetovavcev, ki so med razpravo uganjali demagogijo, niso pa dali nobenega stvarnega predloga, ki bi zaslužil upoštevanje. Nekaj njihovih zahtev, in sicer tiste, ki so kaj resne, je v proračunu že upoštevanih. Župan in dr. Floridan sta med razpravo komunistične svetovavce poučila, da je proračun resna in odgovorna zadeva ter s točnimi številkami ovrgla njihove demagoške trditve.

Letošnji proračun je boljši od prejšnjih in vsebuje tudi gospodarske načrte. Predvideva veliko javnih del, med drugim razširitev pokopališča v Nabrežini, šolo v Sesljanu, vrtec v Sempolaju in še mnogo drugega. Izkazalo se je, je ugotovil dr. Floridan, da je sedanja večina delavna, vestna in požrtvovalna ter da vodi zdravo gospodarsko in pravično davčno ter socialno politiko. Pokazalo se je tudi, da so komunistom na stvarna izvajanja predstavnikov večine zmanjkali vsi argumenti.

Nagrajeni dijaki goriških slov. srednjih šol

Skofijski katehetski urad je ob natečaju »Veritas-Resnica« nagradil sledeče dijake slovenske nižje srednje šole:

Vogrič Ano - III. B strokovne, Marini Mavro - I. C, Klanjšček Nikolaja - III. A Srednja, Marini Mavra je odstopila svojo denarno nagrado Predan Klari - II. B, ki je bila naslednja. Nagrada obstaja v plačilu stroškov romanja na Ptujsko goro in na Slomškove grob v Maribor, ki ga prereja katehet g. Marijan Komjanc.

Nadaljnji nagradi, ki sta osebni prispevek g. Komjanca in ki obstajata v plačilu polovice stroškov romanja, sta prejela: za najlepšo risbo z verskim motivom Spaccan Peter - III. A srednja; za najlepše okrašeni zvezek verouka Markovič Jožica - III. B strokovna.

Nadaljne nagrade verouka ob priliki razstave so prejeli: Maraž Ivan - III. A srednja; Kovic Vojko in Perkon Jožko - II. A strokovna.

Nagrade za risanje in plastične izdelke (prof. Vida Franko)

Korsič Verena - III. B srednja (risanje); Hvala Mirjam - III. B srednja (risanje); Maurj-Elvira - II. C (plastični izdelki); Tabaj Iva - II. C (plastični izdelki); Prinčič Nevja - II. C (plastični izdelki in ročna dela); Mučič Ada - I. C (risanje in plastični izdelki); Češuč Vera - I. C (risanje

in plastični izdelki); Budal Lučana - II. B (risanje in ročna dela); Nanut Nadja - II. C (plastični izdelki).

Nagrade za risanje in plastične izdelke (prof. Vanda Marcosig)

Cernic Alojz - I. A; Kramberger Saša - I. A; Ursič Robert - I. B; Makuc Damjan - I. B; Beccia Oskar - II. A; Cernic Lucjan - II. II. A; Missio Leon - II. A.

Nagrade za risanje (prof. Ivo Bolčina)

Brescianj Niko - III. A srednja (Maraž Ivan — že prejel nagrado za versko risbo).

Nagrade za ročna dela (prof. Nada Rojcek)

Blasizza Antonjeta - II. B; Zavadlav Emilijana - I. C; Peric Sonja - I. B; (Budal Lučana - II. C; Mučič Ada I. C so že prejеле nagrade za njihove risbe ali plastične izdelke).

Nagrada za ročna dela (prof. Corsi Alfonz)

Pagon Franko - I. A.

Seznam dijakinj učiteljske nagrajenih dne 10. junija 1965 (prof. Vida Franko)

Mauri Natjuša - IV. uč.; Paulin Nataša - III. uč.; Leban Maja - III. uč.

Radio Trst A O B V E S T I L

Sporod od 20. do 26 junija 1965

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. — 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojano. — 11.00 Sonce in dež v slovenski pesmi. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Zvesti plešec«. Pravljica. Igrajo člani radijskega odra. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmevi tedna v naši deželi. — 15.00 Pojeta: Rita Pavone in Gianni Morandi. — 15.30 »Taitù«. Dramska zgodba v štirih dejanjih in petih slikah. — 19.00 Sonate 18. stoletja: Antonio Vivaldi. — 20.30 Iz slovenske folklorje: Lelja Rehar: »Na vilju uod sv. Jevana bomo zanejli kriese!«

Ponedeljek: 11.45 Vokalni in instrumentalni solisti. — 12.15 Iz slovenske folklorje: Lelja Rehar: »Na vilju uod sv. Jevana bomo zanejli kriese!« — 17.20 Lepo pisane, vzori in zgledi mladega rodu. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Koncertisti naše dežele. — 19.15 Plošče za vas. — 20.35 Richard Wagner: »Somrak bogov«, opera s prologom v treh dejanjih. Prolog, I. in II. dejanje. Filharmonični orkester iz Osla ter orkester in zbor norveške radijske družbe. V odmoru (približno ob 22.30): Opera, avtor in njegova doba, pripravil Gojmir Demšar.

Torek: 11.45 Beneški motivi. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.30 Johann Nepomuk Hummel (pred. C. Nohle in G. Anedda): Koncert za mandolino in orkester. — 19.15 Dante Alighieri: (13) »Gradnik in Debeljak prevajata Božansko komedijo«. — 20.35 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 21.00 Richard Wagner: »Somrak bogov«, opera s prologom v treh dejanjih - III. dejanje. — 22.25 Slovenske novele 20. stoletja: Stanko Majcen: »Novi ljudje«.

Sreda: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.00 Alessandro Manzoni: Zaročenca (3) »Don Rodrigo«. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. — 13.30 Prijetna srečanja, izbor motivov in izjavavev. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Slovenski skladatelji 20. stoletja: »Slavko Osterc«, pripravil Dragotin Cvetko. — 19.15 Higiena in zdravje. — 21.00 Simfonični koncert orkestra italijanske radiotelevizije iz Turina. V odmoru (približno ob 21.35) Nov pesniški rod: Martin Jevnikar: »Valentin Polanšek«.

Četrtek: 11.45 Naš juke-box. — 12.15 V Trstu pred sto leti. — 17.20 Iz albuma lahke glasbe. — 18.30 Glasbena oddaja za mladino. — 19.00 Ljubljanski jazz ansambel. — 19.15 Radijska univerza: Guido Fassò: Naravno pravo: (3) »Izvor modernega naravnega prava«. — 21.00 »Pravica duše«. Enođejanka. — 22.30 Mario Bugamelli: Simfonija št. 3. Orkester gledališča Verdi v Trstu; vodi avtor.

Petek: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Ne vse, toda o vsem - radijska poljudna enciklopedija. — 18.30 Slovenski solisti. — 19.15 Franc Jeza: »Klasiki strpnosti«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe. Sodelujeta sopranistka Maria Callas in tenorist Gianni Raimondi. Simfonični orkester in zbor italijanske radiotelevizije iz Milana. V odmoru (približno ob 21.30) Obletnica meseca: Rado Bednarik: »Podpis listine Združenih narodov v San Franciscu«.

Sobota: 11.45 Glasbeno potovanje po Evropi. — 12.15 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi. — 15.00 »Volan«. Oddaja za avtomobiliste. — 15.30 Simfonični orkester italijanske radiotelevizije iz Milana. Mario Zafred: Koncert za klavir in orkester. Solist: Rodolfo Caporali. — 17.00 Pevski zbori Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Tita Birchebner« iz Tapogliana. — 17.20 Chopinovi valčki. — 17.30 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 19.15 Družinski obzornik. — 20.35 Teden v Italiji. — 20.45 »Koroški akademski okteti«, ki ga vodi Ciril Krpač. — 21.00 Alessandro Manzoni: Zaročenca: (4) »Ponesrečena poroka«.

DAROVI:

Za Alojzjevišče: M. Z. 3.000; N. N. 10.000; druž. Prinčič 3.000; druž. Jarc 1.000; druž. Konjc 1.000; N. N. 1.000; C. P. 3.000; A. M. 5.000; M. S. 1.000.

Ob zaključku šolskega leta se vodstvo vsem dobrotnikom, ki so zavod podpirali z darovi in denarju ali živilih, prav srčno zahvaljuje za njihovo pomoč. Dobrotljivi Bog naj jim prav obilo povrne!

Za Slomškov dom: N.N. iz Bazovice 10.000; Angela Mužina namesto cvrtja pok. Antoniji Vrše 2.000; N. N. iz Barkovelj 10.000; N. N. iz Bazovice 10.000; ob krstu Silvane Zagar 4.000; Bazoviška šola ob šolski priveditvi 5.000; Marija Brec 1.000; ob poroki Krevatin-Cufar 8.500; Marija Marc 5.000 lir. — Bog plačaj!

LETOSNJA LETOVANJA ZA OTROBE SLOVENSKE SOL

Slovenska dobrodelna društva v Trstu in sicer Slovensko dobrodelno društvo Slokad in Slovenska Vincencijeva kolonija javljajo, da bodo tudi letos organizirali počitniška letovanja za otroke slovenskih sol meseca julija in avgusta naslednjih krajev: obmorska kolonija Devinu, gorska kolonija v Rigolatu srednjojorska kolonija v Dragi pri Trstu z možnostjo kopanja v Miljah.

Meseca julija bosta dve deški izletni in sicer v Dragi in Rigolatu, deklški v Devinu, medtem ko bo avgusta obredni Odhod otrok za vsa tri letovanja bo julija.

V kolikor niso starši še poskrbeli za vpis svojih otrok, naj se obrnejo na počitniški urad (ufficio colonie) v bližnji prefektore.

Slovensko dobrodelno društvo
Slov. Vincencijeva konferenca
Slovensko karitativno društvo

Na pobudo Apostolstva molitve bo stoletnica praznika Srca Jezusovega Sv. Ivanu v Gorici. Pred praznikom Jezusovega bo tridnevnik s sledečim redom:

v torek in sredo, 22. in 23. junija zjutraj ob 7. uri sv. maša s pridigo;

v četrtek god. sv. Janeza Krstnika, trona cerkve; sv. maše: ob 7 uri peto 8. uri s pridigo, ob 9. uri tiha.

Vse tri dni zvečer ob 8. uri pridige pete litanije Srca Jezusovega.

V petek praznik Srca Jezusovega, sv. maše ob 7. in 9. zjutraj in ob 8. zvečer zahvalno pesmijo.

V NEDELJO 20. JULIJA, pride v g. VinKo Zaletel s Koroškega in bo v rimljen dom v ul. Risorta 3 kazal nove slike z evharističnega kongresa Bombay v Indiji. Začetek ob 5.30 popoldne. Vabljeni vsi!

KOLIKO NAS JE?

Po podatkih, ki jih je objavil Osebnostni urad v Rimu, bi bilo na 1. škim od 298.645 prebivalcev samo 25 Slovencev. Za določitev narodnosti v priliki štetja oktobra 1961 oblasti izkriterij tako imenovanega občevalnega zika.

Seveda popis na tej osnovi ne da več more dati verne slike o resničnem merju med narodnostmi, saj je znano, da so mnogi na Tržaškem, ki se v javnišini laže izražajo (n. pr. zlasti v šoli) po fašizmom skozi italijanske šole, pa se čutijo vseskozi Slovence. Drugi izmed naših ljudi pa govorijo janshino iz gole razvade.

Edino pošteno pri takem popisu bi bilo če bi se vsakogar vprašalo, ne kakšen jezik govori, temveč, kaj se čuti, Slov ali Italijan. Prepričani smo, da bi to število poskočilo od 25 tisoč vsaj na kratko število.

Sicer pa, kdo izmed Slovencev naj bi bil popis, pri katerem niso imeli naših ljudi — razen v štirih slovenskih občinskih nikakšne besede. V Trstu n. pr. so

„Katoliški glas“ v vsaki slovensko družini!

vsji pregledovanci v prisotnosti samih lijskih uradnikov. Tudi v komisijah so po popisu pregledovale popisne sestavljale statistiko po narodnosti, ni enega našega predstavnika! Da o našem statističnem uradu v Rimu sploh govorimo!

In tako imamo sedaj rezultate tega pisa, ki so nedvomno močno všeč italjskim nacionalistom: na Tržaškem 8,6% Slovencev. Prav! Naj bi v vsaj po tem ključu nastavljal slovenski predstavniki v javnih uradih! Kaj sedaj niso nastavili praktično. Ni vse to z izgovorom, da ne vedo, kaj nas je. Vsaj ta izgovor sedaj lahko odločimo. Mi pa z zanimanjem čakamo, kaj bodo privlekli na dan sedaj.

Naj se povrnemo k številkam! V so nas našli 15.819 (Italijanov 258 v Miljah 972 (11.651), v Nabrežini (3152), v Dolini 4137 (1032), v Zgornji 1148 (164) ter v Repentbru 514 (122)

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stola trgovski L 30, osmrtnice L 50, vsak davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. ... Tiska tiskarna Budim v Gorici